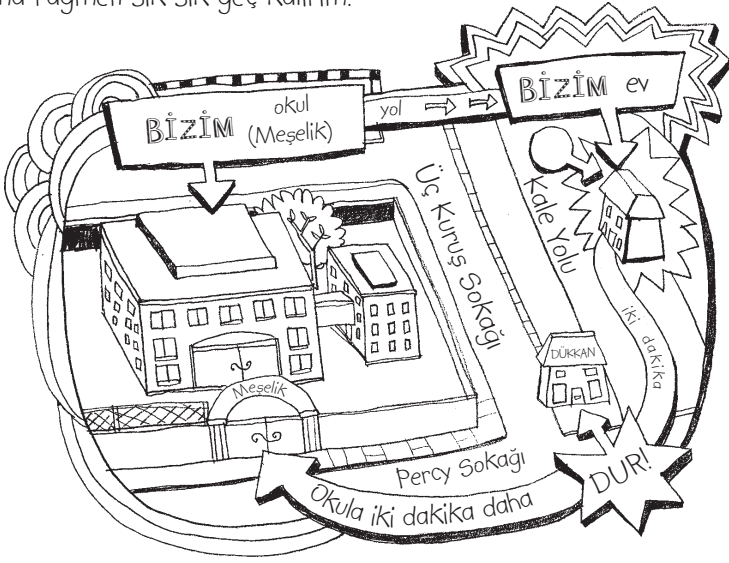

kula sadece dört dakikalık yürüme mesafesinde oturma rağmen sık sık geç kalırım.

Bu genellikle Derek ile (kendisi en iyi arkadaşşımdır ve komşum olur) yol boyunca biraz çene çalmamız (tamam, kabul ediyorum, **EPEY** çene çalmamız) yüzünden oluyor. Bazen de yolumuzun üzerindeki dükkânda satılan leziz meyveli sakızlarla karamelli gofretler yüzünden oluyor. Bazen de yapmam gereken tonla başka önemli şey oluyor.

rneğin bu sabah (tatil dönüşü okulda ilk günüm) şunları yaptım:

 Uyandım - müzik dinledim,
Gitar çaldım,

 Yuvarlanarak yataktan çıktım,
Çoraplarımı aradım,
Kıyafetlerimi aradım,
Biraz daha gitar çaldım,

Tatilde yapmam gereken "okuma ödevimi" yapmadığımı fark ettim.

PANİĞE KAPILDIM - ve buna

iyi bir bahane düşündüm (Öfff!). Ablam Delia'yı kızdırdım. İtiraf etmeliyim ki sabahımın BÜYÜK kısmını bu aldı (ama vaktim boşa gitmedi doğrusu).

Delia'nın güneş gözlüğünü sakladım.

Tuvalette çizgi roman okudum (Delia bu arada dışarıda bekliyordu - Ha! Ha! Ha!) Derken annem bağırdı...

"TOM! OKULA GEÇ
KALİYORSUN!"

— } Koşarak Delia'nın önünden geçtim. Hâlâ
banyonun önünde bekliyordu ve oldukça kızgındı. Onun bu abla
şefkatini görmezden geldim.

Sonra değerli vaktimi boşa
harcamamak için şunları
pas geçtim:

Saçlarımı taramak,

Dişlerimi fırçalamak (aslında epey uzun zaman oldu),

Anneme hoşçakal öpücüğü vermek ☹️

(Bunun için büyüdüm artık).

Tostun son lokmasını ağızma attım ve öğle yemeği paketimi alıp

bisikletime atladım. "HOŞÇA KALIN!" diye bağırdım
beni duyabilecek olan herkese.

Sonra bisikletle iki dakikada okula gittim.

SÜRÜNGEN!

— } { }

Bu **yeni** bir TOM GATES DÜNYA REKORU ve GERÇEKTEN de iyi bir rekor!

Tam o anda **AMY PORTER** da geldi!

 Tatilden sonra onu gördüğüme çok seviyorum. Tatlı ve arkadaşça olduğunu düşündüğüm bir gülücük attım ona neşeye. 😊

Amy etkilenmedi. Bana tuhaf biriymişim gibi baktı (ama öyle değilim).

Güne kötü bir başlangıç.

Sonrası daha da korkunç!

Bay **B**ilgili (sınıf öğretmenimiz) herkesi sınıfın kapısında topluyor ve:

“Hoş geldiniz

5F sınıfı. HEPİNİZE

KOCAMAN

bir sürprizim var,” diyor.

(Hiç de iyi bir haber değil bu.)

HAYIR OLAMAZ! Yerlerimizi değiştirmiş. Şimdi en ön sırada oturmam gerekecek. Daha da kötüsü “Ağlak” Marcus Meleme de benim yanımda oturacak.

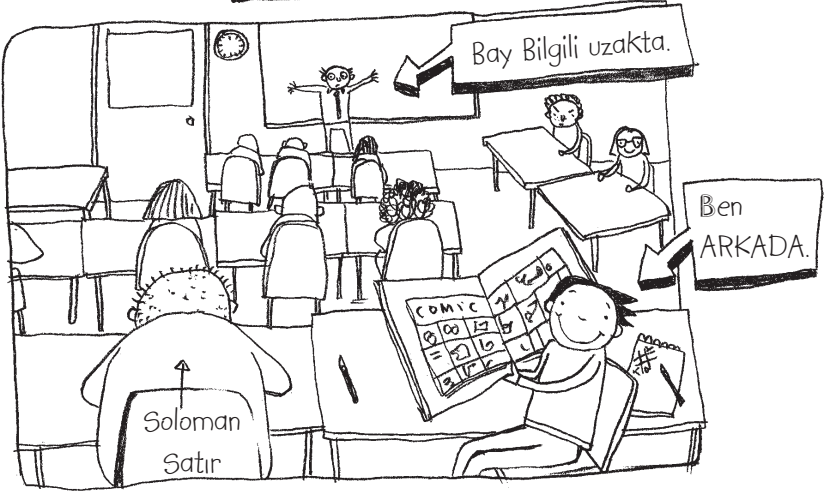

Bu bir FELAKET. Şimdi derste nasıl resim yapıp çizgi roman okuyacağım? Arka sırada otururken öğretmenin gözünden

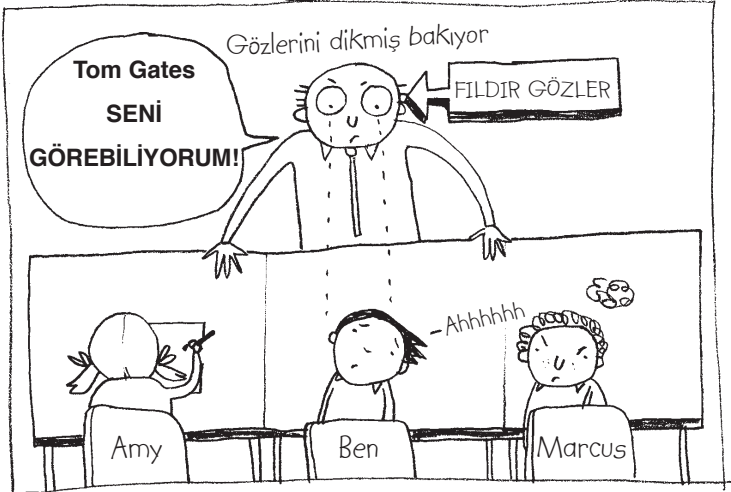
kaçabiliyordum. Şimdiyse Bay Bilgili'ye O KADAR yakınımda ki burnunun ucunu bile görebiliyorum.

Önce

Şimdi

En ön sıra

Sanki bu yeterince kötü değilmiş gibi bir de **M**arcus Meleme var. Kendisi BÜTÜN okulun en sinir bozucu çocuğu. Burnunu başkalarının işine **DİBİNE KADAR** sokar ve her şeyi bildiğini sanır.

Marcus Meleme beni şimdiden gıcık etmeye başladı...

Bunu yazarken omzumun üzerinden bakıyor.

HÂLÂ bakıyor...

hâlâ bakıyor...

Evet, MARCUS,

SENİN

hakkında yazıyorum.

MARCUS Meleme^v nin sura-

tı tıpkı bir fareye benziyor.

Yok, yok, aynı bir

Geyik!

aslında.

Fare suratlı geyik Marcus...

(Artık bana bakmıyor.)